

คำนำนักเขียน

กล่าวขอขอบคุณทุกท่านที่มาเลือกซื้อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้ ก่อนที่จะเลือกเปิดหน้าถัดไป ศรัณย์ ขอชี้แจงเรื่องราวทั้งหมดไว้ก่อน สำหรับนิยายชุดนี้มีทั้งหมด 15 เล่มเรื่องสั้น เล่มนี้เป็นเล่มแรกจึงอยากจะขอให้เป็นเล่มเปิดที่ดีที่สุด เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ยังมาจากอาจารย์ที่เล่าให้ผมฟัง จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจให้ออกมีเรื่องเล่าสะ 15 เรื่อง ที่จะทำคุณทั้งช้า ทั้งน้ำตาเดือด ทั้งขนหัวลุกใน 15 เรื่องนี้ และเรื่องนี้หากมีข้อผิดพลาดหรือเรื่องที่เขียนไปซ้ำกับเรื่องของใครนักเขียนก็ขอโทษมา ณ ที่นี้ด้วยครับ

สำหรับเรื่องแรกจะเป็นเรื่องของเด็กชาย เสากิว ที่เป็นเด็กขี้เกียจ ชะตากรรมของเขาจะเป็นอย่างไร ติดตามอ่านครับ สุดท้ายนี้เรื่องราวจะเป็นอย่างไรสนุกขนาดไหนก็อย่าลืมาคอมเมนต์กันได้นะครับ

ติดตามนักเขียนได้ที่

F:gi'g gent finzz

Ig: g.kongsuk

Line.1234gent5678

ศรัณย์

CHAPTER ONE

เสภา....กวี

“วันๆมึงนี้ทำมาหาแตกอะไรมั่งหะอีเสากิว ได้แต่เดินไปทางไหนแล้วก็นอนๆ วันนี้นะเอาเสื้อไปเลย ไปนอนหน้าบ่อปลาเลย นอนไปปิ้งปลากินไปนอนไปคงจะสบายใจมึงละสิ” เสียงแม่ของเสากิวดังกระชกโฮกฮาก เสากิวได้แต่นอนนิ่งอย่างไร้ความรู้สึก สายลมลอยละล่อง เศษฝุ่นขยับปรับเปลี่ยนที่ แต่สิ่งที่ยู่คงเดิมคือ เสากิว แม่ของเสากิวหยุดบ่นแล้วลงไปด้านล่างของบ้านหยิบส้มภาวะที่หล่อนั้นเตรียมมาให้ไว้ตั้งแต่ตอนที่เสากิวกำลังนอน หล่อนนำไปวางไว้ที่ด้านหน้าของบ้านและก็หยิบหม้อซนกะละมังขึ้นไปบนห้องของเสากิว หล่อนละเลงตีมันด้วยอารมณ์ศิลปินเสียงดัง ตะละแล้งแต้งแง่งแต้ง ทำให้เสากิวนั้นสะดุ้งตื่นขึ้นมาเจอแม่ของตน กำลังนั่งตั้งวงกะละมังหม้อและซน ทำหน้าอย่างมีอารมณ์ร่วมหรือที่เรียกว่า ฟินนนน แล้วละเลงตีมันอย่างสะใจ เสากิวไม่ได้ฝันไปใช่ไหม

เสากิวเดินไปหยิบกะละมังของแม่ที่กำลังละเลงความมันส์ที่อยู่ ขณะที่เสากิวกำลังหยิบ หม้อใบโตจากมือของแม่พาดไปที่หัวของเสากิวอย่างจัง เป็นอารมณ์ที่กำลังบอกว่าแม่ของเสากิวกำลังจะไปแตะของฟ้า แต่เดี๋ยวดันเหตุสำคัญที่แม่ขึ้นมาเล่นกะละมังหม้อบนห้องของเสากิวนั่นคืออะไร นั่นคือหล่อนจะมาปลุกเสากิว ใง คู้ย เสากิวนอนสลบตรงหน้าของหล่อน สงสัยหล่อนคงจะไปแตะขอบฟ้าไม่ได้ ละมัง

“ไปแล้วนะแม่อยู่บ้านอย่าแตะขอบฟ้าอยู่คนเดียวหละ” เสากิวหยิบสัมภาระแล้วหันหน้าไปตระโกนบอกกับแม่ที่กำลังทอดไข่ดาวเกือบจะไหม้อยู่ กระเป๋าของเสากิวนั่นไม่มีอะไรเลยนอกจาก กางเกงสองตัว เสื้อสองตัว กางเกงในหนึ่งตัว ที่เหลือนั่นเป็นหม้อต้ม ตะแกรงปิ้งย่าง เบ็ดตกปลา เตาด่าน ถ่าน และไฟแช็ค ใ้เสากิวจะไปนอนริมคลองน้ำ และจะไปปิ้งปลากินเพราะเสากิวเมื่อที่จะอยู่บ้านแล้ว

ขณะที่เสากิวกำลังจะเดินเข้าไปในซอยของทางเข้าคลอง เสากิวเจอกับ ภาณุพงศ์ เพื่อนเก่าของเสากิว เสากิวไม่รอช้าตะโกนเรียกภาณุพงศ์อย่างสุดพลัง เสียงที่มี คนในระแวกนั้นกว่าหนึ่งร้อยคนจับตามองเสากิวกันเป็นหนึ่งสายตา แปลกจ้งคนที่ไม่ได้เรียกดันหัน แต่คนที่เรียกดันเดินซื้อบื้อ เสากิวไม่รอช้าไหวทยา ยุทธ์การท่าสมาธิในเวลาอนที่พอมืออยู่ กระโดดเหาะข้ามผู้คนที่จับตามองกันอยู่ เป็นสายตาเดียว แต่ก็ยังแปลกที่ภาณุพงศ์ไม่มอง ขณะที่เสากิวกำลังจะลงจอดที่

พื้นเสาก็วก็เห็นมีคนอื่นหนึ่งคนนั่นคือ ก้องภพ เพื่อนเก่าของเขา ก็วุ่นกันแต่ตอนนี้ ก้องภพใช้พลังอันเลอค่าเหาะตามเสาก็วมา และผลักเสาก็วให้ตกลงพื้น ตบ!

เสาก็วมาถึงคลองตั้งแต่เมื่อไหร่ แล้วเสาก็วเหาะได้ไง ใช่แล้วมันคือความ ผัน ความผันทำให้เสาก็วหวาดกลัวไม่น้อยก็มากแต่สิ่งที่หวาดกลัวกว่านั้นคือ เสาก็วเจอเพื่อนคนในฝันทั้งสองคนานั่งตกปลาอยู่ข้างๆ อาการตกใจทำให้คำอุทาน ออกมาเป็นสัตว์ในสวนสัตว์หลากหลายชนิด ภาณุพงศ์สวนกลับด้วยสัตว์ที่หลากหลายชนิดยิ่งกว่า “พวกมึงจะอุทานเป็นคำไพเราะๆกันทำไมวะ มันสเนาะหูกู เกินไปมัยครับพวกมึงทั้งสอง อ่าๆอุเสาก็ว ที่กูมาหาเพราะว่ากูเจอมึงที่ตลาด มึงกำลังนอนหน้าร้านป้าขายข้าวแกงที่มีไฟเม็ดใหญ่ๆอะ ป้าแกบ่นมึงว่าจะไปบัง หน้าร้านเขา เขาไม่ชอบเขาพยายามเตะมึงไล่มึงยังกะหมาขี้เรื้อนแต่มึงก็นอนไม่สนใจ ดีที่กูจะภาณุพงศ์เจอมึงก่อนไม่งั้นหนะมึงง โดนตัมใส่หมอนั้นไปเป็นซุบ กระตุกเสาก็วไปแล้ว” ก้องภพเล่าเรื่องทั้งหมดให้เสาก็วฟัง เสาก็วก็ทำหน้าที่มาก่อนที่จะเอาเบ็ดตกปลามาตกปลา ภาณุพงศ์กับก้องภพก็นำเบ็ดของตนมาตกด้วยเช่นกัน

“เหี้ยๆก้องภพเสาก็ว มึงนิตกปลากันได้เยอะนั้กนะ เอามาแบ่งให้กูมั้งคน ละสองตัวไม่งั้นกูจะไปซื้อยาเบื่อว่าใส่ในปลาวางเบือมึงสองคนกันนะ” คำพูดของ ภาณุพงศ์ทำให้ทั้งสองกลัว ทั้งสองจึงส่งปลาให้สองตัว ตอนนี้ก็เวลาประมาณสอง หุ่่มเศษๆ ภาณุพงศ์ได้ปลากลับบ้านไปสี่ตัว จึงชวนก้องภพกลับบ้าน ใจจริงทั้งสอง อยากนอนอยู่กับเสาก็วแต่ด้วยเหตุที่ไม่ได้นำเสื่อผ้ามาและคลองอยู่ไกลจากบ้าน

เลยว่าจะมานอนด้วยกันในวันพรุ่งนี้ ภาณุพงศ์ไม่รอช้าจึงกลับบ้านไปกับกิ่งกมล
ปล่อยให้เสากีวนั่งอยู่คนเดียว

เสากีวนำเกลือและใบตองมาหมักกับปลาให้หอมฟุ้งก่อนที่จะย่าง ในขณะที่เสากีวนั้นกำลังย่าง กลิ่นกำลังหอมน่ากินชวนมโนจะไปเตะขอบฟ้าไปกินไป ในขณะที่เสากีวกำลังจะคิปลปลาใส่จาน ก็มีมือปริศนาออกมาหยิบปลาที่เสากีวย่างที่หอมฟุ้งไป เสากีวสตันไปสามสิบวิเศษสี่สิบสี่ นิ้วมือของใคร เสากีวไม่ยอมเสียปลาไปฟรีๆหรอก เสากีวหยิบปลาอีกตัวที่เหลือเป็ดตัวสุดท้ายขึ้นมา หมักด้วยเครื่องเทศ ที่มากกว่า อาทิให้หอมตั้งแต่ยังไม่ย่างไปเลย พอขึ้นเตาอย่าง กลิ่นอันหอมฟุ้ง ลอยละลิวฟุ้งออกไปทั่วทุกทิศและทาง ปลากำลังจะสุก เสากีวเตรียมจานใบใหญ่สวยงาม วางผักและผลไม้กับแก้มเรียงราวอย่างสวยงาม กะว่าทำเสร็จแล้วจะสามหกศูนย์ ลงเฟสบุ๊คสะนะหนึ่ง ผ่านมาห้าวันที่ เสากีวนำปลาลงมาใส่จาน ถ้ายรูปและลงเฟสบุ๊ค มินทร์ เพื่อนสนิทของเสากีวก็มาคอมเมนต์ที่รูปของเสากีว เสากีวยังไม่ทันจะเปิดอ่านก็ลืมนึกไปเสียว่าจะมีมือลึกลับไหลมาอีกไหม ไซ้แล้วหลังจากที่เสากีวปิดโทรศัพท์ มือลึกลับก็ไหลมาจะหยิบปลาไปกิน เสากีวจับมือนั้นไว้ทัน จึงได้หันหน้าไปด้านหลังเห็นปลาตัวเก่าที่ย่างเหลือเพียงแค่เศษก้าง และกะ กะ ก็ เห็นวิญญาณของเด็กอ้วนท้วนสมบูรณ์กำลังยื่นมือมาราวกับแม่เนาออกมาหยิบปลาจะนำไปกินต่อ เสากีวไม่กลัวเพราะว่าเสากีวเห็นมาบ่อยถึงบ่อยมาก เสากีวกำลังจะดวงสวิงเตา ถ่านทับวิญญาณตนนั้น วิญญาณตนนั้นก็คร่ำครวญร้องให้ขอความช่วยเหลือ “พี่อย่าทำอะไรหนูเลยหนูเป็นวิญญาณเร่ร่อนที่โดนฆาตกรรมอย่างโหดเหี้ยม หนูไม่มีที่ทางจะไปหนูหิวหนูไม่ได้กินอะไรมานานแล้ว หนูสัจณูนะถ้าพี่ให้หนูกินปลา

ของพี่อีกหนึ่งขึ้นหนูจะช่วยพี่ทุกอย่างให้หนูทำอะไรก็ได้หนูทำได้หมดเลย นะพี่นะ พี่ให้หนูกินถั่วนะนะ แล้วพี่จะให้หนูทำอะไรให้พี่บอกหนูเลย หนูทำให้ได้หมด” เสาก๊วยยืนปลาทั้งหมัดให้กับผีน้อย และเมื่อผีน้อยกินหมดจึงขอร้องกับผีน้อยว่า “เนี่ย ฉันให้แกกินแล้ว แกต้องช่วยฉันนะ เอาจ้ ถ้ามีใครมาเรียกฉันว่าเสาก๊วยอีกก็ให้ทำให้ คนที่เรียกฉัน ท้องเสียและอุจจาระร่วงไปในเวลานั้นเลย แกโอเคตามมคำพูดของฉันไหม” เมื่อผีน้อยได้ยินคำที่เสาก๊วยพูดจึงพยักหน้า ทันใดนั้นภานุพงศ์เดินเข้ามาหาเสาก๊วยที่ตรงที่เสาก๊วยกำลังจะนอน ข้างของมากมายหลากหลายชิ้นไม่ว่าจะเป็น เสื้อผ้าหน้าผ่อน ขณะนั้นเสาก๊วยกำลังนอนหลับอยู่ ภานุพงศ์จึงตะโกนปลุกเสาก๊วย “ไอเสาก๊วย..” วแหวนยังไม่ทันจะมา อุจจาระของภานุพงศ์ก็ไหลดังพราว ภานุพงศ์ สับสนกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นจึงรีบวิ่งไปที่คลองน้ำแล้วกระโดดลงเพื่อจะล้างกัน เสาก๊วยตื่นขึ้นมาพบกับ กางเกงใน เสื้อ กางเกง และก๊วยเป่าที่มีของอยู่มากมาย เสาก๊วยไม่สนใจอะไรจึงรีบต่อไป เมื่อภานุพงศ์ทำอะไรเสร็จแล้วจึงลืมไปว่าตนนั้นไม่มี เสื้อผ้าอยู่บนเรือนว่างเลยซักชิ้น ทำอย่างไรดี ของลับของภานุพงศ์ก็มีขนาดใหญ่ เกินกว่าที่มือจะรองรับได้ เฮ้ยไม่ๆๆเราจะพูดถึงเรื่องอื่น ภานุพงศ์ตะโกนเรียกเสาก๊วยด้วยเสียงเบาๆ ตามเคยอุจจาระปึ่มาเล็กน้อย ภานุพงศ์ตัดสินใจครั้งสุดท้าย เกร็งตัวให้พร้อม พร้อมแล้วภานุพงศ์จึงตะโกนเสียงดังลั่นคลองขึ้นมาเป็นชื่อของ เสาก๊วย เช่นเดียวกันรูปร่างของภานุพงศ์ก็มีอุจจาระไหลออกมาตามปริมาณเสียงพูด ภานุพงศ์ดำดิ่งลงไปใต้น้ำเพื่อไปชำระล้างกันอย่างรีบร้อยแล้วก็ว่ายน้ำขึ้นมาอย่างรวดเร็ว เจอกับเสาก๊วยที่ตื่นขึ้นมาอีกครั้ง ภานุพงศ์จึงบอกให้เสาก๊วยหยิบเสื้อผ้ามาให้

หน่อย เสากิวเห็นอุจจาระของภานุพงศ์ลอยอยู่เต็มคลอง เสากิวไม่สงสัยเลยว่า มันมีอะไรเกิดขึ้น....

เสากิวเบื่อแล้วที่จะอยู่แต่ที่คลองเสากิวจึงเก็บของแล้วเดินกลับมาที่บ้าน เพื่อที่จะกลับไปนอนที่บ้านต่อให้เต็มที่ ในระหว่างทางที่เสากิวเดินเข้ามา เสากิวเจอมินทร์กับน้องนิวที่กำลังเดินไปซื้อของด้วยกันท่าที่กระนุงกระนึ่งกันด้วยไม่เบา เสากิวจึงตะโกนเรียกเป็นการทักทาย “มินทร์มิ่งนี่เดินกับน้องนิวส่วทีเลยนำ ลืมกุไปหรือยังนี่” “ยังไม่ลืมหรอก เสากิว..” เช่นเดียวกันมินทร์ที่กำลังจะเรียกเสากิว กลับกลายเป็นมีอุจจาระไหลออกมาเต็มกัน เสากิวพยายามจะไม่สนใจกับเรื่องที่เกิดขึ้น เสากิวรีบเดินเข้าไปที่ร้านขายอาหารตามสั่ง เสากิวสั่งข้าวผัดกระเพราทะเลและเดินหาที่นั่ง ร้านขายข้าวเปิดโทรทัศน์ช่องสี่สิบสอง ซึ่งเป็นช่องของญาติของเสากิวคนหนึ่งที่กำลังลู่กลูกคลุกคลานกว่าจะมาเป็นช่องนี้ได้ เสียงของหญิงสาวรายงานข่าวดังขึ้นมา เสากิวนั่งตั้งหน้าตั้งตาฟังจนลืมไปว่าตนนั้นสั่งข้าวผัดกระเพราไว้ แม่ค้าเรียกเสากิวหลายต่อหลายรอบแต่เสากิวไม่หันมามอง มีอันหนักแน่น ฟาดไปกลางหัวของเสากิว พร้อมกับคำพูดที่ว่า “ข้าวเสร็จแล้วมิ่งจะแดกก็แดกนะ ค่ะ” เสากิวไม่เข้าใจเลยว่าเขานั้นเป็นลูกค้าแต่ทำไมถึงโดนควงสวิงตบอะไรขนาดนั้น เสากิวนั่งจับใจความขวานั้นไปและกินกะเพราไป สักพักใบหน้าของเสากิวเปลี่ยนสีหน้าไปจากอารมณ์ดีเป็นความโมโห เสากิวถือจานข้าวเดินตรงดิ่งไปที่บ้าน คนขายข้าวตะโกนวินไววายเรื่องเส้นผมที่ตกลงมาในจานข้าวของเสากิวทันใดนั้น แม่ค้าเอาตะบวยฟาดลงที่กลางหัวของเสากิว ดีหัวของเสากิวไม่เป็นอะไร เสากิวจะเอามือลูบไปในหม้อน้ำร้อนกะว่าจะเอามาสาदीสีหน้าแม่ค้าแต่ มือจุ่มลงน้ำ

ร้อน ไซ้ มือของเสากิวพุ่งขึ้นมา เสากิวตกใจกระโดดปุดแสปุดร้อนหนีไปทาง
อื่นของร้าน ในเมื่อหายแล้วเสากิวจึงเดินต่อไป เสากิวคิดถึงข่าวเมื่อซักครู่ เนื้อข่าว
บอกว่า คดีฆาตกรรมครอบครัวหนึ่ง ณ ริมคลองจังหวัดชลบุรีขณะนี้เจ้าหน้าที่เจอ
ตัวคนร้ายแล้ว ติดตามข่าวได้ต่อไปในอีกสามเดือน ไซ้ต้องไซ้แน่ๆต้องเป็นคน
เดียวกับเด็กอ้วนที่เสากิวเจอแน่ๆแต่ตอนนี้คือเสากิวต้องเดินกลับบ้าน

เมื่อถึงบ้านเสากิวเจอกับแม่ที่กำลังนั่งตัดเล็บอยู่ แม่ของเสากิวตะโกน
เรียกเสากิวด้วยความคิดถึง ไซ้ เมื่อตะโกนแล้วอุจระระก็ต้องไหลออกมา และแล้ว อุ
จระระของแม่เสากิวก็ไหลออกมาอย่างไม่หยุด ทำให้แม่ของเสากิวนั้นวิ่งว่อนทั่ว
บ้านทั่วช่อง เสากิวแอบหัวเราะในใจแล้วขึ้นไปบนห้อง ไปนอนต่อ

แม่ของเสากิวทนกับเสากิวไม่ไหวจึงมาหาหลวงพ่ที่วัดแถวบ้านเพื่อ
ขอให้เสากิวมาบวชเณรอยู่ที่วัดนี้ “หลวงพ่คะหนูขอให้ลูกหนูมาบวชเณรอยู่กับ
หลวงพ่ไปซักพักได้ไหมคะ ลูกของฉันมันเป็นคนขี้เกียจ อยากให้หลวงพ่ช่วยฝึก
มันหน่อยค่ะ” “ได้ๆถ้าลูกของโยมพร้อมหลวงพ่ก็พร้อมจะฝึก ว่าแต่ลูกของโยม
ชื่ออะไรหรือ” “เสากิวค่ะ” แม่ของเสากิวเอ่ยชื่อของเสากิวเบาๆ ก็ตามเคยที่กัน
นั้นมีเพียงแค่ตดเล็กๆออกมา “ชื่ออะไรนะอ้อมมาไม่คอยได้ยินหูอ้อมมาไม่คอยดี”
“ชื่อเสากิวค่ะ” แม่ของเสากิวตะโกนออกมาอย่างดัง ไซ้แล้วอุจระระก็ไหลออกมา
อย่างเยอะด้วยเช่นกัน หล่อนจึงขอตัวกลับไปบ้านก่อน และจะนำตัวของเสากิวมา
บวชเณร

เมื่อเสากิวบวชเรวกีก็เป็นเช่นเดิม เสากิวนอนแต่ในกุฏิ วันนี้อุตมาบอกให้
เณรกีวนั้นไปดูแลศาลาวัด ด้วยเหตุที่ท่านนั้นต้องไปสวดขึ้นบ้านใหม่ให้คุณนายคุษ
ซึ่งเพราะว่าย้ายบ้านออกมาเพื่อหนีวิญญูณที่ตามหลอกหลอน ที่ศาลาวัดนั้นมีข้าว
ก้นหม้อที่หลวงพ่อดากแดดไล่และให้เณรกีไปคอยดูไกว่าอย่าให้มันมาซีได้ เณร
กีวนั้นจะสนใจ ไซ้เณรกีพลอยข้าว ให้ไก่มาซีได้ตามสบาย เมื่อหลวงพ่อกลับมา
หลวงพ่อก็โวยวายเณรกีด้วยเรื่องที่ว่าเณรนั้นไม่สนใจดูแลข้าวที่ตากไว้ เเรจึง
บอกไปว่า ซีไก่เนี่ยมันกินได้ อร่อยด้วยรู้มั้ย ไซ้เณรกีวนั้นหลอกหลวงพ่อกันแล้ว
ยังไง ก็ไซ้หลวงพ่อกันเณรกี จึงลองกินดู เออมันอร่อยดีหนิ หลังจากนั้นหลวงพ่อก
ก็รับประทานซีไก่ดิบมาเรื่อยๆจนวันหนึ่ง ซีไก่อรชชาติเปลี่ยนไป หลวงพ่อกจึงโวยวาย
กับเณรกีใหญ่ด้วยเหตุที่ว่าเรานั้นหลอกหลวงพ่อก เณรปฏิเสธหลวงพ่อกจึงให้เณร
นั้นดูแลสถานที่ในวัดเพิ่มเติมจากเดิมที่แค่ศาลาเดี่ยวกลายเป็นดูแลศาลาด้วยและ
ดูแลทางเลี้ยงควายของวัด เช่นเดิมเสากิวไม่ยอมดูแลศาลาและทางเลี้ยงควายของ
วัด ทำให้ควายมาซีในลานวัดและสถานที่ต่างๆให้เต็มไปหมดและเข้มเดินเณรกีก็
นอนแต่ในกุฏิและหลวงพ่อกก็มาพบกองซีควายเต็มพื้นไปหมด เณรกีก็พูดเช่นเดิม
เหมือนเดิมทุกอย่างให้หลวงพ่อนั้นเข้คือบอกว่า ซีควายนั่นกินได้ อร่อยด้วย แต่
ต้องกินสดๆเลยนะโดยการที่เอามือไปทะลวงก้นมันตอนที่มันจะซี ครั้งนี้หลวงพ่อก
เข้และสั่งให้เณรดูแลทั้งวัด

วันนี้หลวงพ่อกไปทำบุญขึ้นบ้านใหม่ เณรกีก็ยังนอนอยู่แต่ในห้องเช่นเดิม กบ
สองตัวที่อยู่นอกกุฏิคุยกัน “เฮ้ยพุงนี่ฝนตกเว้ย” “ไอ้จริงหรือตกจริงหรือ” “ต
ใจจังเลยๆ” เณรได้ยินเช่นนั้นก็ออกมาล้างหน้าในห้องน้ำแล้วก็ออกไปเดินเล่นที่

หน้าลานวัด ชักพ้อมีชาวบ้านสองคนเดินมาหาหลวงพ่อก่อน แล้วชาวบ้านก็พบเจอกับ
เณรเข้า ชาวบ้านจึงถามว่า “หลวงพ่อกำลังทำอะไร” เณรก็บอกว่า “หลวงพ่อกำลัง
ทำบุญขึ้นบ้านใหม่ โยมมีอะไรให้ช่วยไหม” ชาวบ้านไม่รอช้าจึงบอกว่า “ช่วงนี้ฝน
ไม่เคยตกเลยพวกฉันก็ไม่มีผลผลิตทางเกษตรออกมาเลย เณรพอจะรู้ไหมว่าฝนจะ
ตกวันไหน” กบช่วยเณรไว้เณรจึงตอบกลับไปว่า “พ่อกำลังฝนก็คงจะตกแล้วละ
โยม” “ขอบคุณมากนะเณร” ชาวบ้านทั้งสองไหว้เณรแล้วก็กลับบ้านไป

วันถัดมาเณรที่กำลังนอนอยู่ในกุฏิก็ได้ยินเสียงของชาวบ้านนับสิบคนมา
คุยกับหลวงพ่อก่อน “นี่หลวงพ่อกำลังทำอะไรที่สามารรถทำทนายได้” “หลวงพ่อกำลัง
ทำอะไร” “บางคนถึงขั้นวิ่งมาเคาะประตูกุฏิของเณรเลยที่เดียว เณรยังนอนอยู่ที่
เดิม หลวงพ่อกำลังคุยกับพวกชาวบ้านทั้งหลายแล้วก็ไปทำธุระของตนต่อนั้นก็
คือไปทำบุญขึ้นบ้านใหม่ที่จังหวัด อ่างทอง ชักพ้อมช่วงที่เณรกำลังนอนเณรได้ยิน
เสียงของชาวบ้านตะโกนหาควายที่หายไป และก็เสียงของโจรที่ยื่นคุกกัน “ไป
ทางซ้ายชาวบ้านหาเราไม่เจอแน่” เมื่อเณรได้ยินเช่นนั้นจึงรีบวิ่งไปบอกชาวบ้าน
ให้ตามโจรไปทางด้านซ้ายโดยไม่บอกเหตุผล ไข่แล้วแล้วชาวบ้านก็หาควายเจอ
เณรลงข่าวหน้าหนึ่ง ลงข่าวทางทีวีช่องสี่สิบสาม และลงข่าวหากหลายสำนักพิมพ์
เณรเป็นเณรที่ดังมากในขณะนั้น เณรจึงขอสึกออกจากการเป็นเณร เสากลับ
จากวัดออกมาใช้ชีวิตในนามเสากลับเช่นเดิม เสากลับบอกกับผีตนนั้นว่า ให้คนปกติ
เรียกเสากลับได้แล้วไม่ต้องให้เขานั้นอุจจาระแตกหรือ

เมื่อเณรนอนคิดและใคร่ครวญอย่างดีแล้วจึงขอยืมเงินจากแม่ไปเปิด
สำนักงานกิว ญาณสัมผัส เพื่อให้ชาวบ้านได้มาสักการบูชาสิ่งต่างๆไป และไม่นาน
สำนักงานกิว ญาณสัมผัสก็เปิดขึ้น ชาวบ้านแห่ล้อมเข้าสำนักงานกันไม่หยุดไม่
หย่อนเงินไหลเข้ามาอย่างมามากพอที่เสากิวนั้นจะสามารถซื้อบ้านได้ห้าหกหลัง

กิว ญาณสัมผัส.....จากคนจนธรรมดาทั่วไป

ได้ดีเพราะความ....ซี้เกียจ

จนกลายเป็น.....บุคคลที่ทุกคนยกย่อง

เสา.....กิว

.....

บานประตูหน้าต่างของโรงเรียนชื่อดังแห่งหนึ่งถูกเปิดขึ้น เด็กชายอายุราว
สิบสองปีกับเด็กชายอายุราวสิบสามปีเปิดมันขึ้นพร้อมกัน เด็กชายวันสิบสองปี
เขียนข้อความบางอย่างลงกระดาษพร้อมกับถือเป็นสัญญาฉบับบอกกับเด็กชายอีก
คนหนึ่ง เด็กชายอายุราวสิบสองปีกำลังจะเขียนสิ่งที่อยากจะบอกมานานกับอีก
ฝ่าย แต่มันคงจะสายเกินไป.....

.....

COMING SOON

CHAPTER TWO
COMING SOON